

[Lange.]

Hensende blot henvise til det af mit Parti i Fjor stillede Ændringsforslag, der gik ud paa en bedre teknisk Affattelse af Loven. Jeg kan tilsige min Medvirken til Gennemførelsen af saadanne tekniske Ændringer, enten svarende til dem, vi foreslog i Fjor, eller andre, hvorved man kunde opnaa en Forbedring af denne Lovgivnings tekniske Form.

Veistrup: Hvis det kun var tekniske Enkeltheder, det drejede sig om, vildt jeg heller ikke tro, der var noget i Vejen for at naa til Overensstemmelse med Hensyn til dette Lovforslag, men saadan ligger Sagen nu ikke. Tværtimod hersker der her en principiel Uenighed i en saadan Grad, at jeg ikke tror, det lader sig gøre under nogen Form at komme til Enighed, medmindre de to ærede Oppositionspartier vil gaa ind i en Forhandling ud fra Forudsætninger, som vi ikke har hørt noget om var raadende indenfor de to Partier.

Jeg skal ikke ved denne Lejlighed gaa ind i en stor Debat, idet den Sag, vi her behandler, næsten er blevet en aarlig tilbagevendende Begivenhed. Man kan jo anføre de Argumenter, man vil, de er dog ikke i Stand til at finde Naade for Oppositionens Øjne, og efter de Udtalelser, der er faldet her, synes jeg ikke, at Situationen er væsentlig forandret, at Forholdene skulde stille sig bedre i Øjeblikket, end de har gjort paa tidligere Tidspunkter. Der er ganske vist føjet det nye til, at der nu er Tale om Anvendelse af Beløbet. Hvis Oppositionen skulde være bange for, at Beløbet skulde anvendes, om jeg saa maa sige, til Fremskaffelse af radikale eller socialdemokratiske Bolsjer, vil man nu se, at der er Tale om at overføre Beløbet til Kommunerne, som jo for Tiden trænger saa haardt til al mulig Støtte. Man taler stadig om de vanskelige Forhold i Kommunerne, man hører det under Møderne her i Salen, og man hører det rundt omkring paa Møder i Landet — det er altid Kommunernes vanskelige økonomiske Forhold, man beskæftiger sig med. Men den første Betingelse for at lette Kommunernes vanskelige økonomiske Forhold er, at de økonomiske Hjælpebidler dertil er til Stede. Det hjælper ikke, at man rejser rundt i Landet og fortæller, at Kommunerne er vanskeligt stillede, naar man saa, hvis Regeringen peger paa, at nu er der Tale om at fremskaffe de nødvendige Midler til at hjælpe Kommunerne, erklærer, at dette kan man ikke have med at gøre. Jeg

synes derfor, at det er vanskeligt at forstå den Stilling, som man indtager særlig fra Venstres Side. Det er det saa meget mere, som det netop er rigtigt, hvad den højt-ærede Finansminister saa udførligt gjorde Rede for, at det, man vil, i Virkeligheden ikke er andet end at indføre den Ordning, vi alle sammen paa et givet Tidspunkt var enige om, nemlig Ordningen af 1922, med Bibeholdelse af den Ændring, som vi vedtog i 1927, og som afskaffede Betalingen af Formueskat for de smaa Formuer paa 10 000—15 000 Kr. Det forekommer mig, at det Tilbud, der her foreligger, er et kulant Tilbud fra Regeringen til Oppositionen, og det saa meget mere, som man maa kunne erindre, at forud for 1922 var der en langt højere Formuebeskatning end den, vi har haft siden.

Man taler om, at de høje Skatteprocenter skulde være en Hindring for Sparelysten. Ja, man hører den ene Gang efter den anden, at de ikke alene skulde være en Hindring for Sparelysten, men at de skulde foranledige en Opspisning af Kapitalen, saaledes som baade den ærede Ordfører for de Konservative (Lange) og den ærede Ordfører for Venstre (Hauch) stadig siger. Dette med, at man skulde opspise Kapitalen, tror jeg nu ikke saa meget paa, thi ingen kan være blind for, at de store Formuebesidderes Antal netop steg overordentlig stærkt paa det Tidspunkt, da vi havde de høje Skatteprocenter; det var netop under de høje Skatteprocenter, vi fik den Mængde Velhavere her i Landet, som vi har i Øjeblikket.

Men der er ogsaa andre Hensyn, som efter min Mening gør det rimeligt, at de, der sidder inde med en stor Formue, har en særlig Forpligtelse overfor det Samfund, de nu en Gang tilhører. De bestaaende Formuer er i stor Udstrækning opstaaet i Kraft af Krigskonjunkturerne; det var Krigskonjunkturerne, som i høj Grad forøgede de velhavendes Tal — ja, jeg kan tilføje i Forbindelse med den lave Kroneværdi. Der var en hel Del Mennesker, som fik en Mængde Kroner ind paa Grund af den lave Kronekurs, vi havde, idet de derved kunde faa mange Kroner for de Varer, de fremskaffede. Men hvad er det saa, der er sket siden den Tid? Der er sket den simple Ting, at efter at de har erhvervet denne Formue, er dens Værdi forøget med mange Procent i Kraft af den Paripolitik, der er ført her i Landet. Derfor synes jeg, at Samfundet netop har Krav overfor disse Formueejere paa en ganske anden Maade end overfor andre Borgere her i Landet. Og der er intet, der tyder